

■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key
--	--

Talmud Navigator									
בבא קמא-שור שנגח את הפרה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
מימרא									
רב לטעמיה								■	
בור שחייבה עליו תורה - להבלו ולא לחבטו		דאמר רב:						■	◇
בבור, בין מלפניו בין מלאחריו - חייב		שמואל:						◆	◇
שמואל לטעמיה								■	
להבלו וכל שכן לחבטו		דאמר: [שמואל]						■	◇
אלא היכי דמי לאחריו מקול הכרייה דפטור? כגון דנתקל בבור, ונפל לאחריו הבור חוץ לבור.		[שמואל]						■	◇
בבור, בין לפניו בין לאחריו - חייב		איתיביה:						■ ז	◇
תיובתא דרב								ז	
מודה רב, בבור ברשותו דחייב, משום דאמר ליה: ממה נפשך? אי בהבלא מית - הבלא דידך הוא, אי בחבטא מית - חבטא דידך הוא.		רב חסדא:						!	◇
הכא במאי עסקינן - במתהפך, דנפל אאפיה ואתהפך ונפל אגביה, דהבלא דאהני ביה אהני ביה.		רבה:						!	◇
הכא בנוקי בור בשור עסקינן		רב יוסף:						!	◇
מאי ניהו?								^ !	
שהבאיש את מימיו, דלא שנה לפניו ולא שנה לאחריו - מיחייב.								!	
ונפל - עד שיפול דרך נפילה, מכאן אמרו: נפל לפניו מקול הכרייה - חייב, לאחריו מקול הכרייה - פטור, וזה וזה בבור.		תני רב חנניה לסיועי לרב:						■ ■	◇
נפל לפניו מקול הכרייה חייב.		אמר מר:						■	<
ואמאי? נימא: כורה גרם ליה								ז	◇
הא מני? רבי נתן היא		רב שימי בר אשי:						!	◇
בעל הבור הזיקא קא עביד, וכל היכא דלא אפשר לאשתלומי מהאי משתלם מהאי		דאמר: [רבי נתן]						■ !	◇
שור שדחף את חבירו לבור - בעל השור חייב, בעל הבור פטור		דתניא: [רבנן]						◆ ■ ■	◇
בעל השור משלם מחצה ובעל הבור משלם מחצה.		רבי נתן:						◆ ■ ■	◇
בעל הבור משלם ג' חלקים ובעל השור רביע		והתניא, רבי נתן:						■ ז	◇
לא קשיא: הא בתם, הא במועד.								!	◇
ובתם מאי קסבר?								^	
האי כוליה הזיקא עבד והאי כוליה הזיקא עבד		אי קסבר: [רבי נתן]						!	
האי משלם פלגא והאי משלם פלגא								ז	
ואי קסבר: האי פלגא הזיקא עבד והאי פלגא הזיקא עבד		ואי קסבר: [רבי נתן]						!	
בעל הבור משלם פלגא ובעל השור רביע, ואידך ריבעא מפסיד								ז	
רבי נתן דיינא הוא ונחית לעומקא דדינא, לעולם קסבר: האי כוליה הזיקא עבד והאי כוליה הזיקא עבד, ודקא קשיא לך: לשלם האי פלגא והאי פלגא משום דאמר ליה בעל השור לבעל הבור: שותפותאי מאי אהניא לי.		רבא:						!	◇
איבעית אימא, לעולם קסבר: האי פלגא הזיקא עבד והאי פלגא הזיקא עבד, ודקא קשיא לך: בעל הבור משלם פלגא ובעל השור משלם רביע, ואידך ריבעא נפסיד משום דאמר ליה בעל השור לבעל הבור: אנא תוראי בבירך אשכחיתיה, את קטלתיה, מאי דאית לי לאשתלומי מהיאך משתלמנא, מאי דלית לי לאשתלומי מהיאך משתלמנא ממך.								!	◇
הניח אבן ע"פ הבור, ובא שור ונתקל בה ונפל בבור, באנו למחלוקת ר' נתן ורבנן.		רבא:						■	◇
פשיטא								ז	
מהו דתימא, התם הוא דאמר בעל הבור לבעל השור: אי לאו בירא ידידי, תורא דידך הוה קטיל ליה, אבל הכא מצי א"ל בעל אבן לבעל הבור: אי לאו בירא דידך, אבנא ידידי מאי הוה עבדא? אי הוה מיתקל בה הוה נפל וקא, קמ"ל דאמר ליה: אי לאו אבן לא הוה נפיל לבירא.								!	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-שור שנגח את הפרה		מאן דאמר										
מימרא		איתמר: [אביי]									◆	■
שור ושור פסולי המוקדשין שנגחו, אביי אמר: משלם ח"נ		רבינא:									◆	■
משלם רביע נזק.												◆
הא והא בתם, הא כרבנן, והא כרבי נתן.												◆
איבעית אימא: הא והא כרבנן, הא בתם, הא במועד.												◆
ח"נ		איכא דאמרי, אביי:									◆	■
כוליה נזק.		רבינא:									◆	■
הא והא במועד, הא כרבנן, והא כר' נתן.												◆
איבעית אימא: הא והא כרבי נתן, הא במועד, והא בתם.												◆
שור ואדם שדחפו לבור		רבא:										◆
לענין נזקין - כולן חייבין												◆
לענין ארבעה דברים ודמי ולדות - אדם חייב, ושור ובור פטור												◆
לענין כופר ושלשים של עבד - שור חייב, אדם ובור פטורים												◆
לענין כלים ושור פסולי המוקדשין - אדם ושור חייבין, ובור פטור מאי טעמא? אמר קרא: (שמות כ"א) והמת יהיה לו, במי שהמת שלו, יצא זה שאין המת שלו.												◆
למימרא, דפשיטא ליה לרבא, והא מיבעיא בעי ליה לרבא											⚡	
שור פסולי המוקדשין שנפל לבור, מהו? האי והמת יהיה לו - במי שהמת שלו, יצא זה שאין המת שלו, או דילמא והמת יהיה לו - לבעלים מטפלין בנבילה הוא דאתא?		דבעי רבא:									⚡	◆
בתר דבעיא הדר פשטה.											!	◆
אלא בעלים מטפלין בנבילה מנא ליה?											⚡	◆
נפקא ליה מן והמת יהיה לו דשור.		[רבא]									!	◆
מאי חזית דוהמת יהיה לו דשור - מפקת ליה לבעלים מטפלין בנבילה, והמת יהיה לו דבור - מפקת ליה למי שהמת שלו? איפוך אנא											⚡	
מסתברא פטור גבי בור, הואיל ופטר בו את הכלים.											!	◆
אדרבה, פטור גבי שור, שכן פטר בו חצי נזק											⚡	
כוליה נזק מיהת לא אשכחן.											!	
נפל לתוכו - שור וכליו ונשתברו כו'.												■
מתניתין דלא כר' יהודה												◆
מחייב על נזקי כלים בבור.		דתנאי: רבי יהודה:										◆
מאי טעמא דרבנן?												⚡
דאמר קרא: (שמות כ"א) ונפל שמה שור או חמור, שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים.		[רבנן]									!	◆
ורבי יהודה?											⚡	
או - לרבות את הכלים.		[רבי יהודה]									!	◆
ורבנן?											⚡	